

Queridos diocesanos:

El patrimonio inmueble que se contempla en todas nuestras diócesis tiene una importancia capital y nos corresponde a todos su cuidado. A los responsables diocesanos de un modo especial. Templos, ermitas, santuarios...que nuestros antepasados construyeron con su esfuerzo y que nos legaron para el uso y disfrute de las siguientes generaciones hasta hoy. No nos cansaremos de repetir que su finalidad era el culto a Dios y la reunión de la comunidad cristiana para orar, implorar, agradecer y fortalecer la misma fe recibida.

En los últimos años se ha producido una campaña contra los poseedores o propietarios de dichos inmuebles acusándoles de apropiación indebida, de nulo respeto a las normas civiles y de poco interés en el cuidado y la restauración de los mismos. En estos momentos parece que ha concluido esta campaña que ha escandalizado a unos y ha dejado preocupados a otros. Casi siempre surgen noticias negativas sobre la realidad de los bienes de la comunidad católica. Hoy quiero alzar la voz por todos aquellos que construyeron y cuidan el patrimonio. A veces se nos olvida agradecer su labor y es toda la comunidad cristiana la más interesada en mantener con esmero su patrimonio y desde donde salen las ayudas anónimas para dicha finalidad. Es cierto que contamos con el interés de las autoridades de las diversas administraciones públicas con recursos económicos. También solemos dar gracias por sus ayudas efectivas. Algunos muestran su extrañeza aduciendo que no se puede invertir en propiedades privadas. Hay que recordar que nada más público que un templo que está abierto a todos aquellos que lo quieran utilizar para una celebración religiosa o para el disfrute de su belleza singular. Así es en todas nuestras poblaciones donde el templo es el edificio más representativo y querido por sus habitantes.

Digo todo esto para elogiar, como un contrapunto, a todos los que se preocupan positivamente por esta finalidad. También para agradecerles su tarea que redunde en bien de todos y que resulta en ocasiones poco reconocida y valorada por la gran mayoría de la sociedad seguramente por olvido o por ignorancia. Hoy deseo hablar de CATALONIA SACRA, un proyecto conjunto de las diez diócesis creado en 2012 con la voluntad de dinamizar el patrimonio cultural de la Iglesia. Hace pocos días, 28 de febrero, se presentó la Agenda de Actividades del año 2024 en un solemne acto en CaixaForum Macaya de Barcelona. Se puede consultar en su web <https://www.catalonia.sacra.cat>

Dicha presentación contó con una gran asistencia de profesionales e interesados. También con los responsables diocesanos y sus equipos de trabajo. Es impresionante constatar la gran cantidad de actividades propuestas en las diversas demarcaciones diocesanas y el excelente resultado que atesoran por su numerosa asistencia de público diverso. Todos acaban agradeciendo la tarea en general y elogiando el hecho concreto que han protagonizado descubriendo un edificio singular o un estilo artístico determinado. Se sorprenden al mismo tiempo de lo mucho y bueno que tenemos y que estamos obligados a restaurar y conservar.

Los responsables diocesanos quisimos darle importancia merecida a esta presentación e invitamos para ello al Cardenal José TOLENTINO MENDOÇA, prefecto del Dicasterio para la Cultura y la Educación. Es un eminente intelectual portugués que ha reflexionado mucho sobre la cultura y la evangelización; ha ocupado cargos de responsabilidad en diversos organismos vaticanos y tiene una gran obra escrita que ha sido admirada por toda clase de intelectuales y pensadores. Su aportación fue una especie de respuesta-reflexión a un cuestionario sobre cultura y patrimonio que le había sido entregado unos días antes. Muchas preguntas y excelentes respuestas.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

El patrimoni immoble que tenim a les nostres diòcesis té una importància cabdal i tots n'hem de tenir cura, de manera especial els responsables diocesans. Hem de preservar temples, ermites, santuaris... que els nostres avantpassats van construir amb el seu esforç i que van llegar per a l'ús i gaudi de les següents generacions, fins avui. No ens cansarem de repetir que la seva finalitat era el culte a Déu i la reunió de la comunitat cristiana per pregar, implorar, agrair i enfortir la mateixa fe rebuda.

Als últims anys s'ha produït una campanya en contra dels posseïdors o propietaris d'aquests immobles acusant-los d'apropiació indeguda, de no tenir gens de respecte a les normes civils i de poc interès en la seva cura i restauració. En aquests moments sembla que ha conclòs aquesta campanya que ha escandalitzat a uns i ha deixat preocupats a uns altres. Gairebé sempre apareixen notícies negatives sobre situació dels béns de la comunitat catòlica. Avui vull alçar la veu per tots aquells que van construir i cuiden el patrimoni perquè a vegades ens oblidem d'agrair la seva feina i és tota la comunitat cristiana la més interessada a mantenir amb cura el seu patrimoni i és des d'on surten les ajudes anònimes per a tal finalitat. És cert que comptem, alhora, amb l'interès de les autoritats i dels recursos econòmics de les diverses administracions públiques; també solem donar-los gràcies per les seves ajudes efectives. Hi ha qui mostra la seva estranyesa adduint que no es pot invertir en propietats privades, però cal recordar que no hi ha res de més públic que un temple que està obert a tots aquells qui el vulguin utilitzar per a una celebració religiosa o per al gaudi de la seva singular bellesa, com passa en totes les nostres poblacions on el temple és l'edifici més representatiu i estimat pels seus habitants.

Explico tot això per elogiar, com a contrapunt, tots els que es preocupen positivament d'aquesta finalitat. També per agrair-los la seva tasca que beneficia tothom i que resulta a vegades poc reconeguda i valorada per la gran majoria de la societat, segurament per oblit o per ignorància. Avui desitjo parlar de **Catalonia Sacra**, un projecte conjunt de les deu diòcesis creat el 2012 amb la voluntat de dinamitzar el patrimoni cultural de l'Església. Fa pocs dies, el 28 de febrer, es va presentar l'Agenda d'activitats de l'any 2024 en un solemne acte al CaixaForum Macaya de Barcelona que es pot consultar en el seu web <https://www.cataloniasacra.cat>

La presentació va comptar amb una gran assistència de professionals i interessats, com també amb els responsables diocesans i els seus equips de treball. És impressionant constatar la gran quantitat d'activitats proposades en les diverses demarcacions diocesanes i l'excel·lent resultat que atresoren per la seva nombrosa assistència de públic divers. Tothom acaba agraint la feina en general i elogiant el fet concret que han protagonitzat descobrint un edifici singular o un estil artístic determinat. Se sorprenen al mateix temps de tot el molt i bo que tenim i que estem obligats a restaurar i conservar.

Els responsables diocesans vam voler donar a aquesta presentació la importància merescuda, i per això vam convidar el cardenal **José Tolentino Mendoza**, prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. És un eminent intel·lectual portuguès que ha reflexionat molt sobre la cultura i l'evangelització, que ha ocupat càrrecs de responsabilitat en diversos organismes vaticans i que té una gran obra escrita, admirada per tota mena d'intel·lectuals i pensadors. La seva aportació va ser una espècie de resposta-reflexió a un qüestionari sobre cultura i patrimoni que li havia estat lliurat uns dies abans. Va haver-hi moltes preguntes i excel·lents respostes.

Amb el meu afecte i benedicció,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida